375. Her sidde vi saa lunt om Bord.

Un poco vivace. *Mel.: „Så lunka vi så småningom!"*

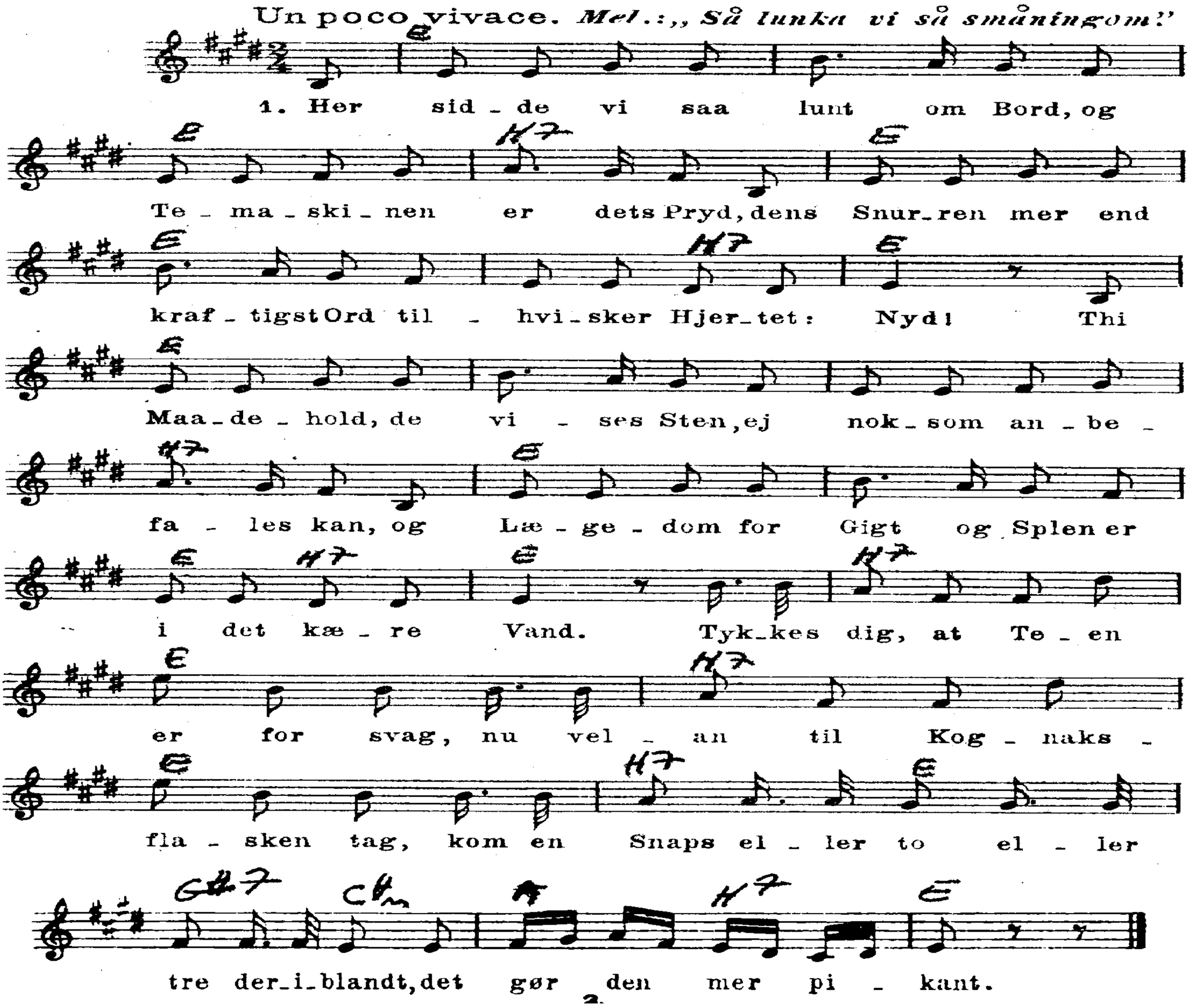

2.

2.

En Tevandsknægt er artig nok,
dog, Brødre! foretrække vi
en ægte destilleret Grog,
det er Liebhaveri;
men Verden har sin egen Dom;
den fatter ej med sin Forstand,
at Akvavit og gammel Rom
man nyde kan som Vand;
derfor skænkes den som Te paa Pot!
Den er brun; thi den har trukket godt,
drik en Kop eller tre, kun til fem bør du gaa,
thi Maade rammes maa.

3.

Ja, herlig er den brune Saft,
for maadeholdne Folk især!
Dog herligst i sin Ungdomskraft
staar os Champagnen nær.
Naar Proppen flyver højt med Knald,
og Skummet perler over Bred,
da svæve Gejster rundt i Hal
om Bægret op og ned;
da formærkes, hvad vi har i Skjold,
da i Maadeholdet Maade hold,
til umaadelig salig hvert Maadeholdslem
af Vægt'ren følges hjem.